

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชประวัติและพระราชกรณียกิจ ด้านการแพทย์และสาธารณสุข

สมรัตน์ จารุลักษณะนันท์*
ธาดา สืบหลินวงศ์**

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์ไทยลำดับที่ 5 แห่งราชวงศ์จักรี เป็นพระมหากษัตริย์ผู้เป็นที่รักยิ่งของมหาชนชาวไทยหรือชาวสยามตามที่เรียกกันในสมัยนั้น เนื่องจากพระราชกรณียกิจนานาประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลิกทาสในสยามประเทศ โดยไม่มีการเสียเลือดเนื้อ การดำเนินนโยบายด้วยพระอัจฉริยภาพในการนำสยามประเทศให้รอดพ้นจากลัทธิจักรวรรดินิยมล่าอาณานิคมในสมัยนั้น ตลอดจนการปฏิรูปการปกครองประเทศในรูปแบบกระทรวงทบวงกรมเช่นเดียวกับประเทศทางตะวันตก และการนำประเทศไทยเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ด้วยพระปรีชาญาณเป็นที่จดจำสืบทอดมากกว่าศตวรรษจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตามในรัชสมัยของพระองค์มีการพัฒนาด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่สำคัญเช่นกัน แต่เนื่องด้วยพระราชกรณียกิจอื่นที่โดดเด่น ประชาชนไทยจึงรับรู้เกี่ยวกับพระราชกรณียกิจด้านการแพทย์และสาธารณสุขของพระองค์แต่เพียงบางส่วน ราชสดุดีนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมค้นคว้าอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจด้านการแพทย์และสาธารณสุขของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือพระปิยมหาราช ดังสมัญญาที่ปวงชนชาวไทยถวายแด่พระองค์ท่าน

คำสำคัญ : ประวัติศาสตร์การแพทย์, การแพทย์, การสาธารณสุข

พระราชประวัติ

สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์ ๗ พระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระเทพศิรินทราบรมราชินี เสด็จพระราชสมภพเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2396 (ค.ศ. 1853)⁽¹⁾ เมื่อทรงมีพระชนมายุได้ 9 พรรษา ทรงศึกษาวิชาการรวมทั้งโบราณราชประเพณีต่างๆ ทั้งยังทรงศึกษาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังทรงได้รับการอบรมวิชาทั้งปวงจากข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และสมเด็จพระราชบิดาของพระองค์เอง โดยได้ทรงรับฟังพระราชวินิจฉัยในข้อราชการต่างๆ ของสมเด็จพระราชบิดา อยู่เสมอในปี พ.ศ. 2411 (ค.ศ. 1868) เมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จเสด็จสวรรคต หลังจากเสด็จกลับจากการทอดพระเนตรสุริยุปราคาที่ตำบลหัวกอก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สมเด็จพระเจ้าฟ้าชายจุฬาลงกรณ์จึงได้เสด็จขึ้นเถลิงถวัลย์ราชสมบัติเป็นพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในขณะที่มีพระชนมายุได้เพียง 16 พรรษา ในช่วงที่ทรงเป็นยุวกษัตริย์นั้น พระองค์ได้เสด็จประพาสต่างประเทศถึง 2 ครั้ง คือครั้งแรกเสด็จสิงคโปร์ และชวา เมื่อ พ.ศ. 2413 (ค.ศ. 1870) ครั้งที่สองเสด็จอินเดีย และพม่า เมื่อ พ.ศ. 2414 (ค.ศ. 1871) การเสด็จประพาสต่างประเทศของพระองค์นั้นเป็นคุณประโยชน์อย่างมหาศาล ต่อบ้านเมือง เพราะได้ทรงนำวิทยาการที่ได้ทอดพระเนตรเห็นมาใช้ปรับปรุงบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้าขึ้น⁽²⁾

* ภาควิชาวิสัญญีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
** ภาควิชาชีวเคมี คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งเมื่อพระชนมายุครบ 20 พรรษา ก็ได้ทรงผนวชเป็นพระภิกษุ หลังจากนั้นได้ทรงเริ่มวางระเบียบด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ทรงกำหนดพิภคัตตราการเก็บภาษีให้เป็นมาตรฐาน โปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งหอรัษฎากรพิพัฒน์ขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมรายได้จากภาษีอากรต่าง ๆ ของแผ่นดิน โปรดให้พิมพ์ธนบัตรขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2423 (ค.ศ. 1880) และทรงตั้งกรมธนบัตรขึ้นในปี พ.ศ. 2432 (ค.ศ. 1889) มีการใช้ระบบเงินตราใหม่เป็นบาทกับสตางค์ ทั้งยังโปรดให้จัดตั้งเบงค์สยามกัมมาจล (ธนาคารไทยพาณิชย์) เป็นธนาคารแห่งแรกของคนไทย โปรดให้ตราพระราชบัญญัติทองคำขึ้น เพื่อใช้ทองคำเป็นทุนสำรองเงินตรา นอกจากนี้ยังโปรดให้จัดทำงบประมาณแผ่นดินเป็นครั้งแรก เพื่อแยกเงินส่วนพระองค์ และของแผ่นดินออกจากกัน แต่ก็ยังพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์มาใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของราษฎรอีก แสดงถึงน้ำพระทัยที่พระองค์ทรงมีต่อพลสกนิกรอย่างแท้จริง

พระราชกรณียกิจอันยิ่งใหญ่ในรัชสมัยของพระองค์ก็คือ การเลิกทาสอย่างละมุนละม่อมทีละขั้นตอน ทำให้ไม่เกิดข้อขัดแย้ง และการใช้กำลังตั้งการเลิกทาสในประเทศอื่น ๆ เช่น กำหนดให้ลูกทาสเป็นไทตั้งแต่อายุ 21 ปี ทรงลดค่าตัวทาสลงเรื่อย ๆ และห้ามมิให้ซื้อขายคนที่เกิดตั้งแต่ พ.ศ. 2411 (ค.ศ. 1868) เป็นต้นไป จนในปี พ.ศ. 2452 (ค.ศ. 1909) ได้โปรดให้ตรากฎหมายลักษณะอาญา ห้ามมิให้ผู้ใดเอาคนไปเป็นทาส นั้นเป็นการปลดปล่อยทาสทั้งประเทศอย่างเด็ดขาด รวมระยะเวลาที่ทรงดำเนินการทั้งสิ้น 35 ปี⁽²⁾

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระราชประสงค์ให้จัดการศึกษาแก่ชนทุกชั้น โปรดให้ตั้งโรงเรียนวัดมหรพาราม ซึ่งเป็นโรงเรียนหลวงแห่งแรกของราษฎรไทย รวมทั้งโรงเรียนเสาวภา ซึ่งเป็นโรงเรียนสตรีแห่งแรกขึ้นด้วย สำหรับระดับอุดมศึกษาได้โปรดให้จัดตั้งโรงเรียนวิชาชีพขึ้นหลายสาขา ได้แก่ โรงเรียนมหาดเล็ก เพื่อฝึกหัดผู้ที่จะเข้าเป็นข้าราชการพลเรือน ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้ยกฐานะขึ้นเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังโปรดให้จัดตั้งโรงเรียนนายร้อย โรงเรียน

นายเรือและโรงเรียนเกษตร เป็นต้น นอกจากนี้พระองค์ทรงส่งพระราชโอรสไปศึกษาในทวีปยุโรปด้วยพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์แล้วยังส่งบุตรหลานข้าราชการที่สติปัญญาดีไปศึกษาต่อในต่างประเทศ เพื่อนำความรู้มาพัฒนาบ้านเมืองต่อไป^(2,3) ในปี พ.ศ. 2430 โปรดให้ตั้งกรมศึกษาธิการขึ้น ซึ่งต่อมาเป็นกระทรวงธรรมการและศึกษาธิการในที่สุด

ในอดีตคนไทยที่อยู่ห่างไกลกันมีอาจติดต่อกันข่าวถึงกันได้โดยง่าย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงโปรดให้ตั้งการโทรเลขขึ้นในปี พ.ศ. 2412 (ค.ศ. 1869) กรมไปรษณีย์ในปี พ.ศ. 2424 (ค.ศ. 1881) นอกจากนี้ยังโปรดให้สร้างถนนหลายสายในพระนครที่น่าตื่นตาตื่นใจคือ โปรดให้นารถจักรยาน รถม้าแบบยุโรป และรถยนต์เข้ามาวิ่งบนท้องถนนด้วย รวมทั้งโปรดให้เปิดการเดินสายรถรางขึ้น สำหรับผู้ที่ต้องเดินทางไกลก็ได้โปรดให้จัดสร้างรถไฟขึ้น รถไฟสายแรกของประเทศ คือสายกรุงเทพ-นครราชสีมา^(2,3)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2435 (ค.ศ. 1892) โปรดให้เปลี่ยนการปกครองเป็นระบบกระทรวงที่ใช้ในปัจจุบัน เพื่อเป็นการกระจายอำนาจแก่เสนาบดี อธิบดีให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ นอกจากนี้ยังโปรดให้ตั้งกระทรวงยุติธรรมขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2434 (ค.ศ. 1891) ทั้งปรับปรุงเรื่องการศาล และกฎหมายของไทยเสียใหม่ และโปรดให้ตั้งโรงเรียนกฎหมายขึ้นใน พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) ซึ่งต่อมาก็คือคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั่นเอง^(2,4,5)

ด้วยสายพระเนตรอันยาวไกลพระองค์ทรงผูกมิตรกับมหาอำนาจอื่น ๆ ในยุโรป โดยเฉพาะประพาสยุโรปอีก 2 ครั้งในปี พ.ศ. 2440 และ 2445 ทรงพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องโดยโปรดให้มีการไฟฟ้าขึ้น นอกจากนี้ยังทรงยกเลิกการเฝ้าแบบหมอบคานเปลี่ยนมาเป็นการยืนเฝ้า และถวายคำนับดังประเทศตะวันตก^(2,3)

จากพระราชประวัติโดยสังเขปนี้จึงไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยที่ประชาชนชาวไทยยังทรงจดจำพระคุณของพระองค์มิรู้เสื่อมคลาย หรือแม้แต่ชาวต่างประเทศเอง นิตยสารโทมัสฉบับพิเศษ (ฉบับ 23-30 สิงหาคม พ.ศ. 2542) ได้ยกย่องพระองค์เป็นชาวเอเชีย 1 ใน 20 คนที่มีอิทธิพล

มากที่สุด ในศตวรรษที่ 20 ในฐานะที่ทรงเป็นกษัตริย์ผู้เป็นที่รัก และทรงนำประเทศเข้าสู่ความสัมพันธ์กับชาติตะวันตก โดยไม่สูญเสียเอกราชของชาติ

พระราชกรณียกิจด้านการแพทย์และสาธารณสุข

พระราชกรณียกิจด้านการแพทย์และสาธารณสุขของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้แก่

1. พระองค์ได้ดำเนินพระราชโบายเจริญรอยตามพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 3) และพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) พระบรมราชชนกของพระองค์ ซึ่งให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนในการนับถือศาสนาต่าง ๆ ในสยามประเทศ คณะมิชชันนารีจากประเทศสหรัฐอเมริกาได้เข้ามาเผยแพร่คริสต์ศาสนาโดยให้บริการด้านการแพทย์แบบตะวันตกแก่ประชาชน ตัวอย่างเช่น นายแพทย์บริดเลย์ ซึ่งอุทิศตนทำประโยชน์แก่ชาวสยามตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 จนถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จนกระทั่งในรัชสมัยของพระองค์โรงพยาบาลทันสมัยแห่งแรกของประเทศไทยได้ถูกก่อสร้างขึ้น ณ จังหวัดเพชรบุรี โดยนายแพทย์ E.A. Sturge ในปี พ.ศ. 2423 (ค.ศ. 1880) ต่อมา มีการสร้างโรงพยาบาลบางกอกเนิร์สซิงโฮม (Bangkok Nursing Home) โดยชาวอังกฤษ โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ (Saint Louis Hospital) โดยศาสนจักรนิกายโรมันคาทอลิก สายฝรั่งเศส และโรงพยาบาลของชาวจีนเป็นโรงพยาบาลทันสมัยของประเทศไทยในรัชสมัยของพระองค์ท่าน⁽⁶⁾

2. ทรงริเริ่มสร้างโรงพยาบาลหลวง เพื่อรักษาอหิวาตกโรคในเดือนกรกฎาคม ปี พ.ศ. 2424 (ค.ศ. 1881) ได้เกิดอหิวาตกโรคระบาดในกรุงเทพและปริมณฑลสร้างทุกข์เวทนาเป็นอย่างมาก พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ขอแรงพระบรมวงศานุวงศ์ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และแพทย์ชาวต่างประเทศให้ช่วยจัดตั้งโรงพยาบาลขึ้น 48 แห่งตามท้องที่ต่าง ๆ ทั่วกรุงเทพ นับเป็นครั้งแรกที่มีการจัดการด้านการแพทย์และสาธารณสุขอย่างกว้างขวางเป็นระยะเวลาประมาณ 2 เดือน จนสถานการณ์ดีขึ้น พระองค์ได้พระราชทานเหรียญที่

ระลึกและประกาศนียบัตรแก่ผู้ช่วยจัดตั้งโรงพยาบาลทั้ง 48 แห่ง อย่างไรก็ตามในภายหลังเมื่ออหิวาตกโรคสงบแล้วโรงพยาบาลต่าง ๆ เหล่านี้ก็เลิกหรือไป⁽³⁾

3. ทรงสร้างโรงพยาบาลหลวงถาวรสำหรับประชาชน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงอาทรต่อความเป็นอยู่ของพสกนิกรที่ยากไร้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาเจ็บไข้ได้ป่วย จึงมีพระราชดำริที่จะตั้งโรงพยาบาลขึ้นเป็นการถาวร และในวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2429 (ค.ศ. 1886) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการเป็นกรรมการจัดการโรงพยาบาลมีหน้าที่จัดหาสถานที่ และก่อสร้างโรงพยาบาลขึ้นคณะกรรมการโรงพยาบาลดังกล่าวได้ประชุมปรึกษาหารือกัน ณ พระบรมมหาราชวัง และได้ลงมติเห็นว่าวังกรมพระราชวังบวรสถานพิมุข (วังหลัง) ซึ่งอยู่ทางตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นที่กว้างขวางเปล่าอยู่เหมาะที่จะเป็นที่พักของผู้ป่วย ในการนี้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระราชทรัพย์เป็นทุนครั้งแรก 16,000 บาท จัดสร้างเป็นเรือนใหญ่ 3 หลัง เรือนเล็ก 3 หลัง มีเฉลียงรอบเรือนใหญ่พอให้เป็นโรงพยาบาลขึ้นก่อน ในระหว่างที่ดำเนินการอยู่ประมาณสองเดือนนั่นเอง สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าศิริราชกกุธภัณฑ์ พระราชโอรสองค์ที่ 53 ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และองค์ที่ 5 ในสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ได้สิ้นพระชนม์ด้วยโรคบิด ขณะมีพระชนมายุได้ 1 ปี 7 เดือน ภายหลังจากพิธีพระราชทานเพลิงพระศพของสมเด็จพระเจ้าฟ้าศิริราชกกุธภัณฑ์ และสมเด็จพระเจ้าฟ้าพาหุรัตมณีมัย ในคราวเดียวกันนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และพระบรมราชินีได้พระราชทานเรือนและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ รวมทั้งตู้ โต๊ะ เตียง และเก้าอี้ ยกให้เป็นสมบัติของโรงพยาบาลพร้อมพระราชทานนามโรงพยาบาลว่าโรงศิริราชพยาบาล เริ่มเปิดดำเนินการในปี พ.ศ. 2431 (ค.ศ. 1888) โรงพยาบาลแห่งนี้เจริญก้าวหน้าจนถึงปัจจุบัน⁽⁷⁾

4. ทรงตั้งโรงเรียนแพทย์แห่งแรก

ในประวัติศาสตร์สมัยกรุงศรีอยุธยา นั้นเคยมี

โรงพยาบาลแบบตะวันตก ซึ่งเป็นโรงเรียนแพทย์ ชื่อ โรงพยาบาลนักบุญยอแซฟ จัดตั้งในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ต่อมาโรงพยาบาลแห่งนี้ถูกทำลายลงเมื่อสิ้นรัชกาล และเกิดจลาจลในพระนครหรืออยุธยา⁽⁶⁾ ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คณะกรรมการจัดสร้างโรงพยาบาลโดยสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นดำรงราชานุภาพ ได้ทำหนังสือกราบบังคมทูลขอพระบรมราชานุญาตจัดการฝึกหัดแพทย์ตกลองจ้างนายแพทย์ ที. เฮย์วาร์ด เฮย์ส (T. Heyward Hays) ซึ่งพูดภาษาไทยเป็นอาจารย์คนแรก ทรงมีพระบรมราชานุญาตในปี พ.ศ. 2432 (ค.ศ. 1889) และวิชาแพทย์เริ่มสอนในวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2433 (ค.ศ. 1890) ที่โรงพยาบาลศิริราชนั่นเอง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงทะนุบำรุงโรงเรียนแพทย์แห่งนี้โดยต่อเนื่อง และเสด็จพระราชดำเนินเปิดโรงเรียนราชแพทยาลัยในปี พ.ศ. 2433 (ค.ศ. 1890) ซึ่งต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 โรงเรียนแพทย์แห่งนี้ได้กลายเป็น 1 ใน 4 คณะแรกเริ่มของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในชื่อของคณะแพทยศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันคือคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลมหาวิทยาลัยมหิดลปัจจุบัน⁽⁷⁾

5. ทรงจัดตั้งสภาอุณาโลมแดง ต้นกำเนิดสภาภชาชาติไทย

ปฐมเหตุแห่งกำเนิดของสภาภชาชาติสยามมุ่งตรงไปยังเหตุการณ์ ร.ศ. 112 หรือ พ.ศ. 2436 (ค.ศ. 1893) ซึ่งนับว่าเป็นเหตุการณ์ร้ายแรงที่สุดที่เกิดขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คือการเกิดกรณีพิพาทระหว่างไทยกับฝรั่งเศสในเรื่องดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นสมัยที่มหาอำนาจทางตะวันตก ได้แก่ อังกฤษ และฝรั่งเศส กำลังแผ่อิทธิพลเข้ามาในดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จากปัญหากระทบกระทั่งระหว่างไทย ญวน และฝรั่งเศส ซึ่งมีทหารล้มตายกันทั้ง 3 ฝ่าย รัฐบาลฝรั่งเศสไม่พอใจมาก จึงส่งเรือรบเข้ามาในน่านน้ำไทย ทางไทยได้ยิงกระสุนให้สัญญาณให้ฝรั่งเศสนำเรือออกไปแต่ไม่ได้ผล จึงมีการยิงต่อสู้กันอย่างรุนแรง ทหารไทย

เสียชีวิตและบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก ในขณะนั้นทหารฝรั่งเศสเสียชีวิตไปเพียง 1 คน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ประชาชนพลเมืองตื่นเต้นตกใจกันมาก ที่เป็นทหารก็คิดสู้ทั้งยังระดมกำลังทหารกองหนุนอาสาสมัครขึ้น ในที่สุดการเจรจาตกลงกันได้ว่า ฝรั่งเศสเรียกร้องให้ได้ชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นในการต่อสู้เป็นจำนวนเงิน 3 ล้านบาท และขอให้ไทยสละสิทธิในดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศส โดยขอยึดเอาจังหวัดจันทบุรีไว้เป็นประกัน แต่เมื่อรัฐบาลสยามได้ใช้ค่าปรับโดยนำเงินพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบรมวงศานุวงศ์และฝ่ายในเป็นจำนวนมาก ทางฝรั่งเศสก็ยังไม่ยอมถอนทหารออกจากจันทบุรีตามสัญญา จนกระทั่ง 10 ปีต่อมา จึงถอนทหารออกจากจันทบุรีไปยึดเมืองตราดแทน แล้วคืนเมืองตราดให้โดยขอแลกมณฑลเขมรของ

ไทยไป 1 มณฑลคือ เข็มมราฐ พระตะบอง และศรีโสภณ การสู้รบในกรณีพิพาทนี้มีทหารบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการสูญเสียใด ๆ ทำหน้าที่ช่วยเหลือบรรเทาเป็นกิจลักษณะ กุลสตรีไทยผู้สูงศักดิ์มีท่านผู้หญิงเป็ลเย็น ภาสกรวงศ์ เป็นหัวหน้าได้กราบบังคมทูลพระกรุณาสมเด็จพระนางเจ้า ๔ พระบรมราชเทวี (สมเด็จพระศรีสวรินทราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า) ขอพระบรมราชานุญาตจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจัดตั้งสภาอุณาโลมแดงโดยการเรียโรทรัพยจากราชฎารเพื่อจัดการรักษาพยาบาล บำรุงกำลังพลทหาร และตั้งโรงพยาบาลตามกำลัง ทุนที่จะได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์ และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ สมเด็จพระนางเจ้า ๔ พระบรมราชเทวี (สมเด็จพระศรีสวรินทราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า) เป็นสภาชนนี สมเด็จพระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรี พระวรราชเทวี (สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ) เป็นสภานายิกา สภาอุณาโลมแดงแห่งนี้เป็นต้นกำเนิดของสภาภชาชาติสยามในเวลาต่อมา⁽⁸⁾

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 เมื่อครั้งยังทรงดำรงตำแหน่งสมเด็จพระยุพราช ได้เสด็จกลับจากการศึกษา เสด็จผ่านประเทศญี่ปุ่น ได้ทอด

พระเนตรเห็นโรงพยาบาลของสภาอากาศตัญญูขุนคางมสง่ามาก เมื่อเสด็จกลับมาถึงประเทศไทย ทรงมีพระราชดำริจะจัดให้มีโรงพยาบาลเพื่อเป็นที่ฝึกแพทย์ฝ่ายทหาร และหัดพยาบาลเพื่อจะได้มีนายแพทย์ และพยาบาลไว้ใช้งานในยามศึกสงคราม เป็นโรงพยาบาลสภาอากาศให้เป็นหลักเป็นฐานต่อไป

ครั้งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสู่สวรรคาลัย ณ วันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2453 บรรดาพระราชโอรสและพระราชธิดารวม 43 พระองค์ มีพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นประธาน ได้ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลพร้อมกันโดยทรงบริจาคทรัพย์ร่วมกันเป็นจำนวนเงิน 122,910 บาท เพื่อจัดสร้างโรงพยาบาลบนที่ดินพระราชทานของสวนพระองค์ภายใต้การออกแบบของสถาปนิกชาวอิตาเลียนผู้ออกแบบพระที่นั่งอนันตสมาคมตลอดจนจัดหาอุปกรณ์เครื่องใช้อันทันสมัย และนายแพทย์ผู้มีชื่อเสียง และโปรดให้ขนานนามโรงพยาบาลตามพระบรมนามาภิไธยในสมเด็จพระบรมราชชนกนถพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวว่าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

โรงพยาบาลแห่งนี้ต่อมาเป็นที่ตั้งของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สังกัดมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ซึ่งปัจจุบันคือ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นพระบรมราชานุสาวรีย์ที่ยิ่งใหญ่และยังประโยชน์แก่มหาชนชาวไทยจวบจนปัจจุบัน

ในโอกาสครบรอบพระราชสมภพ 150 ปีพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว บทความพิเศษนี้จึงเป็นอนุสรณ์ให้ทราบพระกรณียกิจของพระปิยมหาราช ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ซึ่งมีได้ยิ่งหย่อนไปกว่าพระราชกรณียกิจด้านอื่น ๆ

อ้างอิง

1. Finestone J. The Royal Family of Thailand: The Decendants of King Chulalongkorn, Bangkok: Phitsanulok Publishing, 1989: 34 - 113
2. Prince Chula Chakrabongse. Chao-sherit: Siam Before Democratic Era, 4th ed. Bangkok: Amarin Printing Group, 1993 : 195 - 254
3. Playnoi S. Hundred History of Ratanakosin. Bangkok: Bangkok Printing, 2002: 112 - 26
4. Sangvichien S, Sirinavin J, Thongcharoen P, Ratanamaneechatr S. Siriraj Centennial: History and Evolution. Bangkok: Victory Powerpoint, 1988: 1 - 163
5. Charuluxanana S. Chulalongkorn Pathayanusorn 1947-1997: History and Evolution, Bangkok: Sirwatana-Interprint, 1997: 3 - 22
6. Luksaneeyananwin S, Tamthai M, Sinlarat P, Phatharodom V, Khantavichian S. Portrait of a University : Chulalongkorn University at 75. Bangkok: Amarin Printing Group, 1992: 16 - 50
7. Namatra A, Pongsabutra V, Bunnag P, Boonlue T, Chongkok S, Kiranand A. A Pillar of the Kingdom: The Birth of Chulalongkorn University, 1st ed. Bangkok, Damsutha press 1994: 3 - 26
8. Logawatana K. The Bangkok Christian Hospital 1947-1999. Bangkok, Udomsuksa 1999: 26-46